

bacteriën leven. Deze halen stikstof uit de lucht en binden dit element tot verbindingen die ook door de hogere plant opgenomen kunnen worden. Vooral Vlinderbloemigen kunnen op deze wijze de bodem verrijken, een feit dat reeds aan de Romeinen bekend was. Doch niet iedereen heeft zulke knolletjes gezien. Dijkstra vertoonde een exemplaar van de Gevlekte rupsklaver (*Medicago arabica*) met dergelijke knolletjes.

te Maastricht op 11 mei 1978

In verband met de urgente problematiek rond de dreigende afgraving van het plateau van Margraten besloot het bestuur in afwijking van de gebruikelijke bijeenkomst, deze avond met alle aanwezigen naar de lezing van de Algemeen directeur van het Rijksinstituut voor Natuurbeheer, Prof. Wiggers, te gaan. Deze lezing werd gehouden in de zaal van de 'Ster der Toekomst' aan de Bredestraat. De geplande lezing van de heer Hillegers over het limburgse schaaap zal nu in september doorgaan.

Prof. Wiggers noemde onder meer de onderstaande argumenten tegen de afgraving:

- De ontgronding is in strijd met het doel van het landschapspark Mergelland, vooral omdat hier een rijkdom aan cultuur voorhanden is, en er sprake is van een samenhangend gebied met een specifiek en gedifferentieerd karakter.
- Als gevolg van de afgraving gaat een gebied, dat duidelijk natuur-wetenschappelijke waarde heeft verloren. Het plateau is blijkens een onderzoek van het Rijksinstituut voor Natuurbeheer o.a. fourageplaats voor allerlei diersoorten.
- We kunnen niet meer om het feit heen, dat we als 'mens' niet zo maar naar eigen goeddunken de natuur kunnen gebruiken. Ethisch gezien is zo'n afgraving een aanslag op het landschapsbeeld. Verder fungeert het op het ogenblik als groene long in een stuk geïndustrialiseerde omgeving.

- Na afgraving is alle informatie over structuren en processen in deze streek voorgoed verdwenen.
- Het plateau levert heel wat landbouwproducten die we dan van elders moeten betrekken.
- De wilde planten die er groeien kunnen ons in de toekomst nieuwe soorten en variëteiten bezorgen die bij afgraving mogelijk verloren kunnen gaan.
- De natuur kan zich niet of slechts moeilijk aan de zeer snel veranderende omstandigheden aanpassen.
- De waterhuishouding op het plateau laat waarschijnlijk een dergelijke ingreep niet toe. Met mogelijke gevolgen dat putten droog komen te staan of schijn-waterspiegels in belendende percelen onherroepelijk aangetast worden.
- Het omwoelen van de deklaag heeft tot gevolg dat lange tijd - dit is bij veel verkavelingen gebleken - deze voor de landbouw minder geschikt is, zodanig zelfs, dat met aanzienlijke productieverliezen rekening moet worden gehouden.
- Als laatste argument en tevens een soort conclusie voerde Prof. Wiggers aan, dat uitgaande van het regeringsstandpunt over het Landschapspark Mergelland, waar de bevolking allerlei beperkingen opgelegd krijgt, als b.v. geen nieuwe huizen bouwen, in standhouding van heggen, holle wegen enz. het onverteerbaar is, dat men dan wel op zo'n grootschalige wijze een heel landschap wegvaagt.

JAARVERSLAG

PADDESTOELENWERK GROEP 1977

In 1976 is een begin gemaakt met het onderzoek op het gebied van de „mycologie” in Zuid-Limburg. In de achter ons liggende jaren heeft de paddestoel eigenlijk altijd een beetje in het verdomhoekje gezeten en hieraan is gelukkig min of meer een einde gekomen, omdat sommige mensen al langer met de

gedachte speelden om zo'n „echte werkgroep” op te richten.

Dit schuchtere begin heeft dus in oktober 1976 gestalte gekregen door een daadwerkelijke aanpak en een aanvang der werkzaamheden. ± Zes mensen, met „geregelde” steun van twee „echte” mycologen, te weten de heren Verschuieren uit Roermond en P.B. Janssen uit Breda, zijn nu bezig deze toch zéér moeilijke kluit te verorberen.

Nu hebben we gelukkig niet de pretentie om deze kluit helemaal op te souperen; we zijn ons er terdege van bewust dat het terrein der mycologie daar gewoon te moeilijk en te uitgebreid voor is. Het is en blijft een aanzet tot!

We hopen dan ook in de toekomst d.m.v. geregelde publicaties om meer mensen hiervoor te interesseren, bovendien ook door het organiseren van minstens één excursie per jaar.

Via de heer v.d. Mast fervent natuurliefhebber en verbonden aan het Recreatieschap Oostelijke Mijnstreek hebben we de beschikking gekregen over een prachtige practicumruimte waar we in 1977 dankbaar en veelvuldig gebruik van hebben kunnen maken, o.a. vindt hier microscopisch onderzoek plaats. Het onderzoek zelf richtte zich in 1977 ten eerste op het „Gulpdal” om aansluiting te vinden bij en een aanvulling te geven op eerder gepleegde onderzoeken ter plaatse op ander gebied.

Het kalkdistrikt laat hier bijzondere soorten zien op paddestoelengebied.

Ten tweede zijn we bezig de voormalige steenstorten van de diverse mijninstellingen te betrekken in ons onderzoek.

* Dit zijn de steenberg Wilhelmina te Schaesberg (wordt afgevlakt en afgedekt met andere grond, dus drastisch verknoeid). De werkgroep heeft zich ingezet om vooral de noordhelling in originele staat te behouden.

* De steenberg v/d O.N. I te Heerlen (staat helaas te verdwijnen!!)

* Het steenstortgebied v/d Staatsmijn Hendrik (wordt òòk al aan geknaagd!)

Wie, oh wie zijn wij dat we deze „afbraak” kunnen stoppen...?

Ten derde staat op het programma eens te grasduinen in het complete Recreatieschap Brunsummerheide o.a. de Schinveldse bossen. Reeds héél wat mooie vondsten in 1977 en genoeg werk voor vele jaren!

Het onderzoek op de steenbergen is daarom juist zo interessant omdat nu achteraf blijkt dat zich hier een heel bijzondere paddestoelenflora heeft ontwikkeld (o.a. zeer bijzondere en zeldzame „Lepiota's” - parasolzwammetjes op de O.N.I.). Sporadisch was al eens aandacht aan deze steenstorten besteed. (zie art. Nat. Hist. Maandblad no. 9 - sept. '77).

Een bijzondere vondst was toen Pisolithus arhizus - de verfstuifzwam; deze is nu ook veel gevonden op de steenstorten v/d Hendrik.

In 1976 betrof het aantal soorten alleen op de steenstorten al zo'n 116, deze lijst is in 1977 „aanzienlijk” uitgebreid en zal tezamen met de soortenlijsten van de andere gebieden te zijner tijd gepubliceerd worden!

Bijzonder blij zijn we dan ook met de aanschaf van een microscoop door het Natuurhistorisch Genootschap!

Zij nogmaals benadrukt dat dit de eerste schreden op dit zo moeilijke pad zijn en dat veel geduld en tijd zal worden geveerd van degenen die hiermee bezig zijn.

Moge het voor anderen een stimulans zijn hun bijdrage in deze in de toekomst te leveren.

Namens de Paddestoelenwerkgroep
de Sekretaris H. de Vries